

SkatteministerietJ.nr 2004-080-0078

DenSpørgsmål Fejl! Intet bogmærkenavn opgivet.3939 39

Til
Folketingets Skatteudvalg

Hermed fremsendes svar på spørgsmål nr. 39 af 14. oktober 2004.
(Alm. del - Offentlig).

Kristian Jensen

/K.-H. Ludolph

Spørgsmål:

Vil ministeren redegøre for, hvorfor provenuskønnet i L 54 fra folketingsåret 2001-02 om fuld omkostningsdækning i skattesager ikke har holdt? Der henvises i den forbindelse til, at det i lovforslaget blev skønnet, at der ville være en årlig merudgift på 15 mio. kr., mens det fremgår af ministerens redegørelse, jf. SAU – alm. del - bilag 582 (folketingsåret 2003-04), at den årlige udgift i 2003 var ca. 92 mio. kr.

Svar:

I lovforslaget om fuld omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v., hvor den skatte- eller afgiftspligtige får fuld eller i overvejende grad medhold (L 54, folketingsåret 2001 – 02, 2. samling), skønnedes det, at provenutabet ved forhøjelsen af godtgørelsesprocenten i visse sager på sigt udgør 15 mio. kr. årligt, hvilket svarer til ca. 30 pct. af de budgetterede udgifter på FL 2002 før indregning af udgiften til forbedringen.

For årene 2000 – 2003 har skatteministeren fremsendt årlige redegørelser om udviklingen i udgifterne til omkostningsgodtgørelse i skattesager m.v. til Folketinget. I redegørelsen for 2002, jf. SAU - alm. del – bilag 511 (folketingsåret 2002 – 03) er der foretaget en opgørelse af, hvorledes udgiften i 2002 ville have været under de tidligere regler, jf. eksempelvis redegørelsens bilag 2. Den viser, at de samlede faktiske udgifter for sager afsluttet i 2002 udgjorde 59,3 mio. kr., mens de med tidligere regler ville have udgjort 37,4 mio. kr.

Merudgiften som følge af forbedringen af dækningen udgør således 21,7 mio. kr., svarende til 58 pct. af udgifterne før forbedringen, hvilket er noget højere end der er lagt til grund i provenuskønnet i L 54.

En nærmere analyse viser, at undervurderingen af omkostningsvirkningen navnlig skyldes, at udgifterne i de sidste 3 kvartaler af 2000, som ligger til grund for provenuskønnet i L 54, er atypisk sammensat i forhold til de efterfølgende år. Således er andelen af udgifter vedrørende sager, hvor skattemyndighederne får medhold (uændret 50 pct.'s dækning), betydelig mindre i 2002 og 2003 end i skønnet vedrørende 2000. Tilsvarende er andelen af udgifter, der går til syn og skøn (100 pct.'s dækning) ligeledes mindre i 2002 og 2003 end i skønnet vedrørende 2000. Disse forhold betyder omvendt, at andelen af udgifterne, der vedrører sager, hvor der efter de nye regler ydes fuld omkostningsgodtgørelse, er mindre i 2000 end i 2002 og 2003. Dette indebærer, at udgifterne ved forbedringen af omkostningsgodtgørelsesordningen bliver større end forventet i L 54.

I provenubemærkningerne til lovforslaget er det endvidere anført, at provenuskønnet er baseret på uændret sagsomfang, samt at meromkostningerne ved forslaget vil blive større, såfremt forbedringen af godtgørelsesordningen i sig selv fører til flere sager, hvor der anvendes sagkyndig bistand.

De årlige redegørelser om udviklingen i udgifterne til omkostningsgodtgørelse

viser, at antallet af afsluttede sager er steget fra 2.084 i 2001 til 3.478 i 2003. Dette forhold er stærkt medvirkende til stigningen i udgifterne til godtgørelsesordningen i de par sidste år.